

'ABDU'L-BAHÁS TESTAMENTE

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

'Abdu'l-Bahás Testamente
Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
© Dansk Bahá'í Forlag 2014
Sofievej 28, DK-2900 Hellerup

Forord

'Abdu'l-Bahás Testamente er et meget vigtigt dokument for os bahá'íer. Det fortsætter den guddommelige ledelse, som begyndte med Bábs åbenbaring. Bahá'u'lláh fastsætter i sit testamente, Kitáb-Ahd, at 'Abdu'l-Bahá er Hans efterfølger og eneste fortolker af Hans skrifter. 'Abdu'l-Bahá udpegede i sit testamente Shoghi Effendi til sin efterfølger som troens beskytter.

Testamentet blev meget hurtigt efter 'Abdu'l-Bahás død oversat af Shoghi Effendi. Det er et dokument som ikke er så let at forstå, idet det hentyder til og omtaler personer og hændelser, som ikke er almindeligt kendte. Ved læsning af Shoghi Effendis bog "God Passes By" kan man dog finde referencer, som omtaler de begivenheder, der fandt sted straks efter Bahá'u'lláhs død. Hans søn Mirza Muhammad 'Alí brød Hans pagt ved at nægte at acceptere 'Abdu'l-Bahás rang som Bahá'u'lláhs efterfølger som leder af bahá'í-samfundet, som fortolker af Hans skrifter og som troens Eneste sande Eksempel. Adib Taherzadeh har desuden skrevet en meget omfattende bog om 'Abdu'l-Bahás Testamente: "The Child of the Covenant", som varmt kan anbefales til et grundigere studium af vidden og indholdet i Bahá'u'lláhs Pagt samt de begivenheder, der udspillede i forbindelse med og i årene efter både Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahás død.

Vi har med tilladelse fra Det Nationale Åndelige Råd for Bahá'íerne i Danmark skrevet nogle forklarende noter til teksten, og vi håber, at dette vil gøre det lettere at studere 'Abdu'l-Bahás Testamente.

Juni 2014

Jacob de Montgomery og Lise Q. Raben

[FØRSTE DEL]

Her følger 'Abdu'l-Bahás breve og testamente.

1 AL LOVPRISNING TIL HAM som med Sin Pagts Skjold har bevogtet Sin sags Tempel mod tvivlrådighedens pile, Han som ved Sit testamentes hærskarer har bevaret det fredhellige sted for Sin mest velgørende lov og beskyttet Sin lige og lysende sti, hvorved Han har standset stormløbet fra den flok af pagtbrydere, som har truet med at underminere Hans guddommelige bygningsværk; Han som har bevogtet Sin mægtige fæstning og alherlige tro ved hjælp af mennesker som bagvaskerens ondsindede sladder ikke virker på, Han som intet jordisk kald, ingen herlighed eller magt kan få til at vende sig bort fra Guds Pagt og Hans Testamente, som er fast etableret af Hans klare og åbenbare ord, nedskrevet og åbenbaret af Hans Alherlige Pen og optegnet i Det Bevarede Brev.¹

2 Hilsen og lovprisning, velsignelse og herlighed hvile på den første gren på det guddommelige og hellige lotustræ, velsignet, følsom, frodig og blomstrende fra de hellige tvillingetræer; den mest vidunderlige,

¹Hyldest til Bahá'u'lláh og den pagt, Han indgik med de troende. 'Abdu'l-Bahá priser også de troende ikke at lade sig forlede af pagtbrydernes aktiviteter. Han kalder Pagten et skjold og en fæstning som har beskyttet Guds Tro mod den splittelse som har ødelagt tidligere religioner.

enestående og uvurderlige perle som funkler ud fra de brusende tvillingehave; på sidegrenene på hellighedens træ, på kvistene på det himmelske træ, de som på den store adskillelsens dag har stået fast og urokkeligt på Pagtens grund; på Guds Sags Hænder (søjler) som har spredt de guddommelige dufte vidt og bredt, bekendtgjort Hans beviser, proklameret Hans tro, udbredt Hans lov, frigjort sig fra alt undtagen Ham, opretholdt retskaffenhed i denne verden og tændt ilden i kærligheden til Gud i selve Hans tjeneres hjerter og sjæle; på dem som har troet, stolet på, været standhaftige i Hans Pagt og fulgt lyset, som efter min bortgang skinner fra den guddommelige vejlednings daggry – for se! Han er den velsignede og hellige gren som er vokset ud fra de hellige tvillingetræer. Vel er det med den der søger ly i Hans skygge, der overskygger hele menneskeheden.²

3 Oh I Herrens elskede! Det mest betydningsfulde af alt er beskyttelsen af Guds sande tro, bevarelsen af Hans lov, sikringen af Hans sag og tjeneste for Hans ord. Ti tusind sjæle har udgydt strømme af deres hellige blod på denne sti, deres dyrebare liv gav de som et offer for Ham, de ilede hyllet i hellig ekstase til martyriets strålende valplads, rejste Guds tros banner og skrev med deres hjerteblod den guddommelige enheds vers på verdens tavle. Hans Helligheds³ ukrænkelige bryst, Den Ophøjede (må mit liv være et offer for Ham), blev gjort til skydeskive for manganen en smertens pil, og i Mázindarán, blev Abhá Skønhedens velsignede fodsåler (må mit liv blive ofret for Hans elskede) så frygteligt pisket at de blødte og var hårdt medtagne. Hans hals blev også fastspændt i lænker og hans fødder sat i stokke. Hver time i en periode på 50 år blev Han påført en ny prøvelse og ulykke og nye lidelser og bekymringer plagede Ham. En af dem: efter at have lidt under voldsomme omskiftelser, blev Han gjort hjemløs og blev vandringsmand og offer for stadig nye plagerier og vanskeligheder. I Irak var Verdens Morgenstjerne så udsat for bedrag fra ondskabens folk at Hans stråleglans blev fordunklet. Senere blev Han sendt i eksil til Den Prægtige By (Konstantinopel) og derpå til Mysteriets Land (Adrianopel), hvorfra Han, svært forurettet, endelig blev overført til Det Største Fængsel ('Akká). Han som verden har gjort uret (må mit liv blive ofret for Hans elskede) blev fire gange forvist fra by til by, til Han til slut, dømt til fængsel på livstid, blev indespærret i dette fængsel, et fængsel for landevejsrøvere, banditter og

² Henvisning til Shoghi Effendi, som er frugt af foreningen mellem de to hellige familier, Bábs og Bahá'u'lláhs. Den store adskillelsens dag er Bahá'u'lláhs bortgang, og 'Abdu'l-Bahá priser her Sagens Hænder, der var udvalgt til at fremme troen, de som stod fast i Bahá'u'lláhs

Pagt
³ Báb

drabsmænd. Alt dette er blot en af de prøvelser som har hjemsoøgt Den Velsignede Skønhed; resten er lige så frygteligt som dette.⁴

4 Og endnu en af Hans prøvelser var Mírzá Yahyás fjendtlighed, skamløse uretfærdighed, misgerning og oprør. Skønt Den Forurettede, Denne Fange, gennem Sin kærlige omsorg havde næret Ham ved Sit eget bryst lige siden de tidligste dage, hvert øjeblik havde overøst ham med Sin kærlige omsorg, ophøjet hans navn, beskyttet ham mod enhver ulykke, gjort ham vellidt af denne verdens mennesker og af den næstes, og trods Hans Hellighed, Den Ophøjedes (Báb) bestemte formaninger og råd og Hans klare og afgørende advarsel; - "Vogt dig, vogt dig, at ikke de nitten Levende Bogstaver og det som er blevet åbenbaret i Bayánen tilslører dig!" alligevel på trods af dette, fornægtede Mírzá Yahyá Ham, behandlede Ham uærligt, troede Ham ikke, såede tvivlens sæd, lukkede sine øjne for Hans åbenbare vers og vendte sig bort derfra. Havde han blot været tilfreds med det! Nej, han forsøgte endog at udgyde det hellige blod (Bahá'u'lláhs), og rejste så et ramaskrig og en tumult omkring Ham, idet han tillagde Bahá'u'lláh ondsindethed og grusomhed mod sig. Sikken et oprør han fremmanede og hvilken storm af fortræd han forårsagede mens han var i Mysteriets Land (Adrianopel)! Til slut anrettede han det som blev årsagen til at Verdens Morgenstjerne blev sendt som landsforvist til dette, Det Største Fængsel, og blev hårdt forurettet, og vesten for dette store fængsel gik Hans stjerne ned.⁵

5 Oh I som står faste og urokkelige på Pagtens grund! Oprørets centrum, den mest fremtrædende skadevolder, Mírzá Muḥammad 'Alí, har fjernet sig fra sagens skygge, har brudt Pagten, har forfalsket den hellige tekst, har påført Guds sande tro et alvorligt tab, har spredt Hans folk, har med bittert had stræbt efter at såre 'Abdu'l-Bahá og har angrebet denne tjener ved den hellige tærskel med det største fjendskab. Han greb enhver pil og slyngede den af sted for at gennembore denne forurettede tjeners bryst, han forsømte ikke at tilføje mig ethvert bittert sår, han skåned mig ikke for nogen ondskab, men forgiftede dermed denne ulykkeliges liv. Jeg sværger ved Den Helligste Abhá Skønhed og ved lyset som skinner fra Hans Hellighed, Den Ophøjede (må min sjæl være et offer for Deres ydmyge tjener), at på grund af denne uretfærdighed har beboerne i Abhá Rigets pavillon jamret, Den Himmelske Hærskare sørger, Himlens Udødelige Jomfruer i Det Allerhøjeste Paradis har rejst deres klageskrig og engleskarerne sukket og udtrykt deres klager. Så frygtelige

⁴ Abhá Skønheden, Den Velsignede Skønhed, Verdens Morgenstjerne, Han som verden har gjort uret er betegnelser for Bahá'u'lláh
⁵ Mírzá Yahyá var Bahá'u'lláhs halvbroder. Han var ophav til den svære krise, der rystede troen efter Bábs martyrium, og som varede under hele Bahá'u'lláhs gerning. En periode på ca. 40 år.

blev denne lastefulde persons gerninger, at han med sin økse huggede mod Det Velsignede Træs rod, tildelte Guds Sags Tempel et hårdt slag, fyldte Den Velsignede Skønheds elskedes øjne med tårer af blod, tilskyndede og opmuntrede Den Ene Sande Guds fjender, vendte mangen en søgende efter sandhed bort fra Guds sag ved sin fornægtelse af Pagten, genoplivede de bristede forhåbninger blandt Yahyás tilhængere, gjorde sig forhad, bevirkede at Det Største Navns fjender blev dristige og hovmodige, ignorerede de sikre og afgørende vers og såede tvilens sæd. Hvis ikke Den Ældgamle Skønheds lovede hjælp hvert øjeblik nådigt var blevet forundt denne tjener, skønt han var uværdig, ville han uden tvivl have ødelagt, nej udryddet Guds sag og fuldstændig undergravet Det Guddommelige Bygningsværk. Men lovprist være Herren, Abhá Rigets triumferende bistand blev modtaget, hærskarerne i Gudsriget herover ilede frem for at skænke sejr. Guds sag blev fremmet vidt og bredt, Den Ene Sandes kalden blev udbasuneret vidt omkring, ører i alle områder lyttede velvilligt til Guds ord, Hans banner blev udfoldet, Hellighedens faner bølgede højt og strålende og versene der fejrede Hans guddommelige enhed blev sunget. Nu hvor Guds sande tro kan skærmes og beskyttes, Hans lov bevogtes og bevares og Hans sag være tryk og sikker, påhviler det enhver at holde fast ved teksten i det klare og fast etablerede, velsignede vers der er blevet åbenbaret om ham. Ingen anden overtrædelse større end hans kan man nogen sinde forestille sig. Han (Bahá'u'lláh) siger, herligt og helligt er Hans ord: - "Mine tåbelige elskede har endog betragtet ham som Min partner, har antændt oprør i landet, og de er sandelig blandt urostifterne." Tænk over hvor tåbelige menneskene er! De har befundet sig i Hans nærvær (Bahá'u'lláhs) og skuet Hans åsyn, de har ikke desto mindre udbasuneret den slags tom snak indtil, ophøjet være Hans utvetydige ord, Han sagde: - "Om han et øjeblik bevæger sig uden for sagens skygge, vil han afgjort blive tilintetgjort." Reflekter engang! Hvilken betydning han tillægger et øjebliks afvigelse: det vil sige, skulle han hælde en hårsbredde til højre eller til venstre, ville hans afvigelse være klart fastslået og hans fuldstændige intethed gjort åbenbar. Og nu er I vidner til hvordan Guds vrede har hjemsøgt ham fra alle sider, og hvordan han fra dag til dag haster mod ødelæggelse. Snart vil I se ham og hans forbundsfæller, indadtil og udadtil, fordømt til fuldstændig undergang.⁶

⁶ Mírzá Muhammad 'Alí er 'Abdú'l-Bahás halvbroder, han modarbejde i hele dennes livstid. Den dag Bahá'u'lláh gik bort stjal han et skrin med nogle vigtige dokumenter og segl, som Bahá'u'lláh havde givet i 'Abdú'l-Bahá's varetægt. Han ændrede teksten i nogle af dem og brugte dem i forsøg på at fravriste 'Abdu'l-Bahá troens lederskab og såede forvirring hos det osmanniske riges ledere. Han iværksatte også flere mordforsøg på 'Abdú'l-Bahá. 'Abdú'l-Bahá henviser her til teksten i Kitáb-Ahd, Bahá'u'lláhs testamente, at hvis nogen, "et øjeblik bevæger sig uden for sagens skygge, vil han afgjort blive tilintetgjort."

6 Hvilken afvigelse kan være større end at bryde Guds Pagt! Hvilken afvigelse kan være større end at gøre tilføjelser og forfalske den hellige teksts ord og vers, just som Mírzá Badí' u'lláh har bevidnet og erklæret! Hvilken afvigelse kan være større end at bagvaske selve Pagtens Midtpunkt! Hvilken afvigelse kan være mere grel end vidt og bredt at udbrede falske og tåbelige beretninger der berører Guds Testamentes tempel! Hvilken afvigelse kan være frygteligere end at forordne Pagtens Midtpunkts død, underbygget med det hellige vers: - "Han som gør krav på før tusind år er gået ...", medens han (Muḥammad 'Alí) uden skam i Den Velsignede Skønheds dage havde fremsat en sådan påstand og var blevet bragt til tavshed af Ham på den førnævnte måde, og med teksten til hans påstand stadig bevaret i hans egen håndskrift med hans eget segl. Hvilken afvigelse kan være mere fuldstændig end på falsk vis at anklage Guds elskede! Hvilken afvigelse kan være mere ond end at forårsage deres fængsling og indespærring! Hvilken afvigelse kan være alvorligere end at overlevere de hellige skrifter og epistler i regeringens hænder, for at den (regeringen) måske kunne rejse sig, begærlige efter denne forurettedes død! Hvilken afvigelse kan være voldsommere end at true med Guds sags undergang, idet han forvrænger og med bagvaskelse for øje forfalsker breve og dokumenter, sådan at dette kunne forvirre og opskræmme regeringen og føre til udgydelsen af denne forurettedes blod, – sådanne breve er nu i regeringens besiddelse! Hvilken afvigelse kan være mere afskyelig end hans uretfærdighed og oprør! Hvilken afvigelse kan være mere skamfuld end at splitte forsamlingen af salighedens folk ad! Hvilken afvigelse kan være mere vanærende end tvivlens folks forfængelige og ynkelige fortolkninger! Hvilken afvigelse kan være mere onskabsfuld end at slutte sig til fremmede og til Guds fjender!⁷

7 For nogle få måneder siden, efter aftale med andre, havde han som havde brudt Pagten forberedt et dokument der var fuldt af bagtalelse og bagvaskelse hvori, Herren forbyde, blandt mange lignende ærerørige anklager, 'Abdu'l-Bahá anses for en uforsonlig fjende, en der ønsker Kronen ondt. De forvirrede i den grad sindene hos medlemmerne af imperiets regering, at en undersøgelseskommission til sidst blev sendt fra hans majestæts regeringssæde som, idet den overtrådte enhver regel for retfærdighed og retsindighed, som passer sig for hans kejserlige majestæt, nej, med den mest skingrende uretfærdighed, gik videre med deres undersøgelser. Den Ene Sande Guds onskabsfulde fjender omgav dem på alle sider og forklarede og

⁷ Mírzá Badí' u'lláh var en anden af 'Abdú'l-Bahás halvbrødre. Han troede, at han ville få en særstilling blandt de troende, hvis han fortalte 'Abdu'l-Bahá, at han havde set sin Muhammad 'Alí foretage forandringer i de dokumenter, han stjal fra 'Abdú'l-Bahá. Allerede som 15-årig udsendte skrivelse, hvori han påstod at han var den lovede, som Báb havde indvarslet.

berettede udførligt og overdrevet om dokumentets tekst, medens de (medlemmerne af kommissionen) på deres side blindt accepterede det. En af deres mange bagvaskelser var at denne tjener havde løftet et banner højt i denne by, havde sammenkaldt menneskene under det, havde etableret et nyt herredømme for sig selv, havde oprettet en mægtig fæstning på Karmelbjerget, havde samlet alle folkeslagene i landet omkring sig og afkrævet dem lydighed over for sig, havde været årsag til splittelse i islam, havde oprettet en pagt med Kristi tilhængere og, Gud forbyde, havde til hensigt at fremkalde det alvorligste brud i Kronens vældige magt. Må Herren beskytte os mod sådanne grusomme forfalskninger.

8 Ifølge Guds direkte og hellige bud er det os forbudt at ytre bagtalelse, påbudt os at udvise fred og venskab, og vi formaner til at vise retskaffenhed i adfærd, ligefremhed og harmoni med alle verdens slægter og folkeslag. Vi skal adlyde og være velyndere af landets regeringer, betragte troløshed over for en retfærdig konge som troløshed over for Gud selv, og det at ønske ondt for regeringen som en forsyndelse mod Guds sag. Med disse endelige og afgørende ord, hvordan kunne det gå til, at disse fængslede personer skulle hengive sig til den slags nytteløse fantasier; som indespærrede, hvordan kunne de fremvise en sådan illoyalitet! Men ak! Undersøgelseskomiteen har godkendt og bekræftet disse bagtalelser fra min broder og ildesindede personer og fremsendt dem til Hans Majestæt, herskeren. Nu i dette øjeblik raser der en voldsom storm omkring denne fange som venter, den være sig gunstig eller ugunstig, på Hans Majestæts nådige vilje, må Herren hjælpe ham ved Sin nåde til at være retfærdig. I hvilken tilstand han end måtte befinde sig, med ubetinget sindsro og sjælefred, er 'Abdu'l-Bahá parat til selvopofrelse og er fuldkommen resigneret og underkastet Hans Vilje. Hvilken overtrædelse kan være mere afskyelig, mere ondsindet end denne!

9 På samme måde har hadets brændpunkt haft til formål at dræbe 'Abdu'l-Bahá, og dette underbygges af vidneudsagnet underskrevet af Mírzá Shu'á'u'lláh⁸ selv og er vedlagt her. Det er åbenbart og indiskutabelt at de i hemmelighed og med den største list er engageret i en sammensværgelse imod mig. Det følgende er hans egne ord skrevet af ham i dette brev: - "Jeg forbander hvert øjeblik ham der har vakt denne uoverensstemmelse og nedkalder ondt med disse ord: 'Herre! Vis ham ingen nåde' og jeg håber at Gud inden længe vil åbenbare den der ikke vil have nogen medlidenhed med ham, som nu bærer en anden klædning, og om hvem jeg ikke kan forklare mere." Her refererer han med disse ord til det hellige vers der begynder således: - "Han som gør krav på før der er gået et tusind år ..." Reflekter! Hvor opsatte de er på 'Abdu'l-Bahás

⁸ Mírzá Muhammad 'Alís søn

død! Overvej i jeres hjerter sætningen ”Jeg kan ikke forklare mere” og erkend hvilke lumske planer de er ved at udtænke til dette formål. De frygter for at brevet, for udførligt forklaret, kunne falde i fremmede hænder og deres lumske planer blive forpurret og kuldkastet. Sætningen forudsiger kun gode tidenders komme, nemlig, at med hensyn hertil er alle de fornødne aftaler blevet indgået.

10 Oh Gud, min Gud! Du ser denne din forurettede tjener, fastholdt i kløerne på de vilde løver, de rovgriske ulve og de blodtørstige dyr. Hjælp mig nådigt gennem min kærlighed til Dig, at jeg må drikke dybt af det bæger som er fuldt til randen med trofasthed mod Dig og er fyldt med Din gavmilde nåde; således at jeg, faldet om i støvet, må synke, ydmyg og sanseløs, medens min klædning farves højrød med mit blod. Dette er mit ønske, mit hjertes begær, mit håb, min stolthed, min herlighed. Giv, oh Herre min Gud og min tilflugt, at i min sidste time, mit endeligt, ligesom moskus, må udgyde sin duft af herlighed. Findes der en større gave end denne? Nej, ved Din herlighed! Jeg kalder Dig til vidne på, at ingen dag forløber uden at jeg drikker rigeligt af dette bæger; så alvorlige er de ugerninger som er udført af dem der har brudt Pagten, har sået splid, vist deres ondskab, tilskyndet til oprør i landet og vanæret Dig blandt Dine tjenere. Herre! Skærm Du Din tros mægtige fæstning mod disse pagtbrydere, og beskyt Dit hemmelige fredhellige sted mod de ugudeliges stormløb. Du er i sandhed Den Mægtige, Den Magtfulde, Den Nådige, Den Stærke.

11 Kort fortalt, oh I Herrens elskede! Oprørets centrum, Mírzá Muḥammad 'Alí, er i overensstemmelse med Guds afgørende ord og på grund af sine grænseløse overtrædelser faldet og er blevet afskåret fra det hellige træ. I sandhed, vi gjorde dem ikke uret, men de har gjort sig selv uret.

12 Oh Gud, min Gud! Skærm Dine trofaste tjenere mod selvets og lidenskabens onder, beskyt dem med Din kærlige omsorgs årvågne øje mod al bitterhed, had og misundelse, skærm dem i Din omsorgs uindtagelige fæstning og gør dem, i sikkerhed for tvivlens pile, til manifesteringer af Dine herlige tegn, oplys deres ansigter med de skinnende stråler udgydt fra Din guddommelige enheds morgengry, fryd deres hjerter med de åbenbarede vers fra Dit hellige rige, styrk deres lænder med Din altbeherskende magt, der kommer fra Dit Herligheds Rige. Du er Den Algavmilde, Beskytteren, Den Almægtige, Den Nådige!

13 Oh I der står fast på Pagtens grund! Når timen kommer, hvor denne forurettede og vingskudte fugl vil have taget flugten til Den Himmelske Forsamling, når den vil være ilet til Den Usetes Rige og dens jordiske legeme enten vil være tabt eller skjult under støvet, påhviler det de Afnán, som er standhaftige i Guds Pagt og er udsprunget fra hellighedens træ, Guds Sags Hænder (søjler) (Herrens herlighed hvile på dem), og alle vennerne og de elskede, alle som en at tage fat og rejse sig med hjerte og sjæl og i enighed, at udsprede Guds søde dufte, at undervise i Hans sag og fremme Hans tro. Det sømmer sig for dem ikke at hvile et øjeblik, og heller ikke at søge ro. De skal sprede sig til alle lande, rejse i hvert et klima og gennem alle områder. Når de har taget fat, uden ro og standhaftige til det sidste, skal de rejse det triumferende råb i hvert et land "Yá Bahá'u'l-Abhá!" (Oh Du Herlighedernes Herlighed), de skal opnå berømmelse i verden hvor de end går, de skal brænde strålende endog som en kerte ved hvert møde, og de skal antænde den guddommelige kærligheds flamme i hver forsamling, at sandhedens lys må rejse sig midt i verdens hjerte, at en umådelig hærske kan samles i hele Østen og hele Vesten under Guds ords skygge, at hellighedens søde dufte kan spredes, at ansigter må skinne strålende, hjerter blive fyldt med den guddommelige ånd og sjæle blive gjort himmelske.

14 I disse dage er det vigtigste af alt vejledningen af verdens nationer og folkeslag. At undervise i sagen er af den største betydning, for det er selve fundamentets hovedhjørnesten. Denne forurettede tjener har tilbragt sine dage og nætter med at fremme sagen og tilskynde folkeslagene til at tjene. Han hvilede ikke et øjeblik før Guds sags berømmelse var udbasuneret over verden og de himmelske toner fra Abhá Riget opildnede Østen og Vesten. Guds elskede skal også følge det samme eksempel. Dette er troskabens hemmelighed; dette er kravet om tjeneste for Bahás tærskel.

15 Kristi disciple glemte sig selv og alle jordiske ting, opgav alle deres bekymringer og ejendele, rensede sig for selvet og lidenskab og med fuldstændig frigjorthed spredte de sig vidt omkring og beskæftigede sig med at kalde verdens folkeslag til den guddommelige vejledning; indtil de til sidst gjorde verden til en anden verden, oplyste jordens overflade og endog i deres sidste time viste sig som selvopofrende på Hans sti, Han som var elsket af Gud. Til slut led de et ærefuldt martyrium i forskellige lande. Lad de der er handlingens mænd følge i deres fodspor!

16 Oh mine elskede venner! Efter denne forurettedes bortgang, påhviler det Aghsán (grene), Afnán (kviste) fra det hellige lotustræ, Guds Sags Hænder (søjler) og Abhá Skønhedens elskede at vende sig til Shoghi Effendi – den unge gren, der er udsprunget fra de to indviede og hellige lotustræer og frugten, der er vokset

fra foreningen af de to sidegrene fra hellighedens træ, – da han er Guds tegn, den udvalgte gren, Beskytteren af Guds sag, han til hvem alle Aghsán, Afnán, Guds Sags Hænder og Hans elskede skal vende sig. Han er fortolkeren af Guds ord, og efter ham vil følge den førstefødte af hans efterkommere i lige linje.

17 Den hellige og unge gren, Beskytteren af Guds sag, så vel som Det Universelle Retfærdighedens Hus, som skal vælges og etableres universelt, står begge under Abhá Skønhedens omsorg og beskyttelse, under Den Ophøjedes ly og ufejlbarlige vejledning (må mit liv blive ofret for dem begge). Hvad de end beslutter er af Gud. Hvem der end undlader at adlyde ham, og heller ikke adlyder dem, har ikke adlydt Gud; hvem der end gør oprør imod ham og imod dem har gjort oprør mod Gud; hvem der end sætter sig op imod ham har sat sig op imod Gud; hvem der end strides med dem har stredes med Gud; hvem der end bekæmper ham har bekæmpet Gud; hvem der end fornægter ham har fornægtet Gud; hvem der end ikke tror på ham tror ikke på Gud; hvem der end afviger, skiller sig ud og vender sig bort fra ham har i sandhed afveget, skilt sig ud fra og vendt sig bort fra Gud. Må vreden, den heftige indignation, Guds hævn hvile på ham! Den mægtige fæstning skal forblive uindtagelig og sikker gennem lydighed mod ham som er Beskytteren af Guds sag. Det påhviler medlemmerne af Retfærdighedens Hus, alle Aghsán, Afnán og Guds Sags Hænder at vise deres lydighed, underdanighed og underordning under Beskytteren af Guds sag, at vende sig til ham og være ydmyge i hans nærværelse. Den som sætter sig op imod ham har sat sig op imod Den Ene Sande, vil skabe et brud i Guds sag, vil underminere Hans ord og vil blive en manifestering af oprørets centrum. Vogt jer, vogt jer, at dagene efter Bortgangen (Bahá'u'lláhs) ikke gentages, dengang da oprørets centrum blev hovmodigt og oprørsk og med guddommelig enhed som sin undskyldning udstødte sig selv og foruroligede og forgiftede andre. Uden tvivl vil enhver forfængelig person, der agter at skabe splid og uenighed, ikke åbent erklære sine onde hensigter, nej snarere vil han, ligesom urent guld, gribe til diverse forholdsregler og forskellige påskud for at skille forsamlingen af Bahás folk ad. Min hensigt er at vise at Guds Sags Hænder altid skal være årvågne, og så snart de finder en der begynder at sætte sig op imod og protesterer mod Beskytteren af Guds sag, skal de bortvise ham fra forsamlingen af Bahás folk og på ingen måde acceptere nogen undskyldning fra ham. Hvor ofte er en frygtelig fejl ikke blevet forklædt i sandhedens klædning for at den muligvis kunne så tvivlens sæd i menneskenes hjerter!

18 Oh I Herrens elskede! Det påhviler Beskytteren af Guds sag i sin egen levetid at udpege den der skal være hans efterfølger så der ikke kan opstå uenigheder efter hans bortgang. Den som bliver udpeget skal i sig

selv manifestere frigørelse fra alle verdslige ting, han skal være essensen af renhed, han skal i sig selv vise gudsfrygt, kundskab, visdom og lærdom. Hvis Guds sags Beskytters førstefødte ikke i sig selv manifesterer sandheden i ordene: - "Barnet er den hemmelige essens af sin fader," dvs. om han ikke arver det åndelige i ham (Beskytteren af Guds sag) og hans strålende afstamning ikke svarer til en prægtig karakter, så skal han (Beskytteren af Guds sag) vælge en anden gren til at efterfølge ham.

19 Guds Sags Hænder skal blandt deres eget antal vælge ni personer, der til hver en tid skal være beskæftiget med de betydningsfulde tjenester i Guds sags Beskytters arbejde. Valget af disse ni skal gennemføres enten enstemmigt eller ved flertal af forsamlingen af Guds Sags Hænder, og disse skal, enten enstemmigt eller ved flertalsafstemning give deres samtykke til valget af den som Beskytteren af Guds sag har valgt som sin efterfølger. Dette samtykke skal gives på en sådan måde, at man ikke kan skelne ja- og nejstemmerne fra hinanden (dvs. hemmelig afstemning).

20 Oh venner! Guds Sags Hænder skal udpeges og ansættes af Beskytteren af Guds sag. Alle skal være under hans skygge og adlyde hans ordre. Skulle nogen, inden for eller uden for forsamlingen af Guds Sags Hænder være ulydig og søge splid, vil Guds vrede og Hans hævn være over ham, for han vil have forårsaget et brud i Guds sande tro.

21 Det er Guds Sags Hænders forpligtelse at udbrede de guddommelige dufte, at virke opbyggelige på menneskenes sjæle, at fremme læring, at forbedre alle menneskers karakter og til alle tider og under alle forhold at være helliggjorte og frigjorte fra jordiske ting. De skal manifestere gudsfrygt i deres adfærd, i deres optræden, i deres gerninger og deres ord.

22 Denne institution af Guds Sags Hænder er under Guds sags Beskytters ledelse. Han skal uophørligt tilskynde dem til at stræbe og anstrenge sig til det yderste af deres formåen for at udbrede Guds liflige dufte og vejlede alle jordens folkeslag, for det er den guddommelig ledelses lys der er årsagen til at hele universet bliver oplyst. At tilsidesætte, om blot for et øjeblik, denne ubetingede befaling, som er bindende for enhver, er på ingen måde tilladt, for at den eksisterende verden kan blive endog som Abhá Paradiset, at jordens overflade må blive himmelsk, at strid og konflikt blandt folkeslag, slægter, nationer og regeringer må forsvinde, så at alle jordens beboere må blive ét folk og én race og verden blive endog som ét hjem. Skulle

uenigheder opstå, skal de på fredelig og afgørende vis bilægges af Det Øverste Tribunal, som skal inkludere medlemmer fra alle verdens regeringer og folkeslag.

23 Oh I Herrens elskede! I dette hellige religionssystem er konflikt og splid på ingen måde tilladt. Enhver aggressor fratager sig selv Guds nåde. Det påhviler enhver at udvise den største kærlighed, retskaffenhed i adfærd, ligefremhed og oprigtig venlighed over for alle folkeslag og slægter i verden, det være sig venner eller fremmede. Så intens skal ånden af kærlighed og kærlig omsorg være, at den fremmede vil finde sig en ven og fjenden en sand broder, og ingen uenighed skal eksistere mellem dem. For universalitet er af Gud, og begrænsninger er jordiske. Således skal mennesket bestræbe sig, at hans virkelighed må åbenbare dyder og fuldkommenheder, hvorfra lyset må skinne på enhver. Solens lys skinner på hele verden, og det guddommelige forsyns barmhjertige byger falder på alle folkeslag. Den livgivende brise giver nyt liv til hver levende skabning, og alle væsener der er skænket liv får deres lod og del i Hans himmelske bord. På lignende vis skal Den Ene Sande Guds tjeneres hengivenhed og kærlige omsorg skænkes gavmildt og universelt til hele menneskeheden. Med hensyn hertil er indskrænkninger og begrænsninger på ingen måde tilladt.

24 Derfor, oh mine elskede venner! Omgå alle verdens folkeslag, slægter og religioner med den yderste sandfærdighed, oprigtighed, trofasthed, venlighed, velvilje og venskabelighed, at hele den eksisterende verden må blive fyldt med Bahás nådes hellige ekstase, at uvidenhed, fjendskab, had og bitterhed kan forsvinde fra verden og adskillelsens mørke blandt verdens folkeslag og slægter vige for enhedens lys. Om andre folkeslag og nationer er troløse over for jer, vis dem jeres troskab, om de er uretfærdige over for jer, vis dem retfærdighed, om de holder afstand til jer, tiltræk dem til jer, viser de fjendskab, vær venlige over for dem, om de forgifter jeres liv, forsød deres sjæle, om de sårer jer, vær en balsam for deres sår. Sådan er de oprigtiges egenskaber! Sådan er de sandfærdiges kendetegn.

25 Og nu, angående Retfærdighedens Hus, som Gud har forordnet som kilden til alt godt og befriet for enhver fejltagelse, det skal vælges ved almen stemmeret, det vil sige, af de troende. Dets medlemmer skal være manifestationer af gudsfrygt og kundskabens og forståelsens daggry, de skal være standhaftige i Guds tro og velyndere af hele menneskeheden. Med dette Hus menes Det Universelle Retfærdighedens Hus, det vil sige, i alle lande skal der oprettes sekundære retfærdighedens huse, og disse sekundære retfærdighedens huse skal vælge medlemmerne af Det Universelle Hus. Til denne institution skal alle ting henføres. Den vedtager alle forordninger og regler som ikke findes i den eksplicitte hellige tekst. I denne institution skal alle

vanskelige problemer løses og Beskytteren af Guds sag er dens hellige overhoved og denne institutions fremtrædende medlem på livstid. Skulle han ikke personligt deltage i dens overvejelser, skal han udpege en til at repræsentere sig. Skulle nogen af medlemmerne begå en synd, der er skadelig for det fælles bedste, har Beskytteren af Guds sag retten til efter eget skøn at ekskludere ham, hvorpå der skal vælges en anden i hans sted. Dette Retfærdighedens Hus vedtager lovene og regeringen håndhæver dem. Den lovgivende institution skal forstærke den udøvende, den udøvende skal hjælpe og assistere den lovgivende institution, således at fundamentet for fairness og retfærdighed, igennem den tætte forening og harmoni mellem disse to kræfter, kan blive fast og stærk, så alle områder i verden kan blive endog som Paradiset selv.

26 Oh Herre, min Gud! Hjælp Dine elskede til at være faste i Din tro, at vandre på Dine veje, at være trofaste i Din sag. Skænk dem Din nåde til at modstå selvets og lidenskabens stormløb, til at følge den guddommelig vejlednings lys. Du er Den Magtfulde, Den Nådige, Den Selvbestående, Giveren, Den Medfølgende, Den Almægtige, Den Algavmilde.

27 Oh venner af 'Abdu'l-Bahá! Herren har, som et tegn på Sine uendelige gaver, nådigt begunstiget Sine tjenere ved at sørge for et fastsat pengeoffer (Huqúq), som pligtro skal overdrages til Ham, skønt Han, Den Ene Sande og Hans tjenere til alle tider har været uafhængige af alle skabte ting, og Gud i sandhed er Den Altbesiddende, ophøjet over behovet for noget offer fra Sine skabninger. Men dette fastsatte pengeoffer får menneskene til at blive faste og standhaftige og det tiltrækker guddommelig vækst til dem. Det skal gives gennem Beskytteren af Guds sag, så det kan blive brugt til at sprede Guds dufte og til at ophøje Hans ord, til godgørende foretagender og til fælles bedste.

28 Oh I Herrens elskede! Det påhviler jer at være lydige mod alle herskere som er retfærdige og at vise troskab over for hver retskaffen konge. I skal tjene verdens regenter med den yderste sandfærdighed og loyalitet. Vis dem lydighed og vær deres velyndere. Bland jer ikke i politiske affærer uden deres tilladelse, for illoyalitet mod en retfærdig hersker er illoyalitet mod Gud selv.

29 Dette er mit råd og Guds bud til jer. Vel er det med dem som handler i overensstemmelse hermed.

(Dette dokument har i lang tid været opbevaret under jorden og er blevet påvirket af fugt. Da det blev draget frem i lyset, sås det at visse dele var skadet af fugten, og da Det Hellige Land var stærkt oprørt, blev det efterladt uberørt.)

[ANDEN DEL]

Han er Gud

30 OH MIN HERRE, mit hjertes attrå, Du som jeg bestandig påkalder, Du som er min støtte og min beskytter, min hjælper og min tilflugt! Du ser mig nedsænket i et hav af ulykker som overvælder sjælen, af lidelser som tynger hjertet, af smerter som splitter Din forsamling, af onder og lidelser der spreder Din flok. Svære prøvelser har omringet mig og farer har truet fra alle sider. Du ser mig nedsunken i et hav af uovertrufne trængsler, nedsænket i en bundløs afgrund, hjemløst af mine fjender og fortæret af flammen i deres had, som er antændt af mine slægtninge med hvem Du indgik Din stærke Pagt og Dit faste Testamente, hvori Du befaler dem at vende deres hjerter til denne forurettede, at holde de tåbelige og de uretfærdige væk fra mig og henvise til denne ensomme alt det hvorom de er uenige i Din Hellige Bog, så at sandheden må blive åbenbaret for dem, deres tvivl blive fordrevet og Dine tydelige tegn udbredt.

31 Alligevel ser Du dem nu, oh Herre, min Gud, med Dit øje der ikke sover, hvordan de har brudt Din Pagt og vendt ryggen til den, hvordan de med had og oprørskhed er kommet på afveje fra Dit Testamente og har rejst sig, opsatte på ondskab.

32 Genvordighederne er blevet stadig mere alvorlige, da de rejste sig med ubærlig grusomhed for at overmande og knuse mig, idet de spredte deres skriftruller vidt og bredt og med fuldkommen usandhed slyngede deres bagvaskelser imod mig. Ikke tilfreds med dette har deres anfører⁹, oh min Gud, svoret at indføje ord i Din Bog for svigagtigt at ændre Din afgørende hellige tekst og forfalske det som er blevet

⁹ Mírzá Muhammad Ali

åbenbaret af Din Alherlige Pen. Han indføjede også ondskabsfuldt det, som Du åbenbarede for den der har anrettet den mest forfærdelige grusomhed mod Dig, troede ikke på Dig og afviste Dine vidunderlige tegn, fjøede det ind i det du åbenbarede for denne Din tjener, som der er blevet gjort uret imod i denne verden. Alt dette gjorde han for at kunne narre menneskenes sjæle og indgyde sin onde hvisken i Dine hengivnes hjerter. Deres anden anfører bevidnede dette, tilstod og underskrev det med sin egen håndskrift, satte sit segl på det og udbredte det til alle egne. Oh min Gud! Kunne der eksistere en frygteligere uretfærdighed end denne? Og de hvilede stadig ikke, men stræbte hårdnakket videre med falskhed og bagtalelse, med hån og bagvaskelse for at skabe oprør i regeringens midte i dette land og andetsteds, hvilket bevirkede at den bedømte mig til at være en der tilskynder til oprør og fylder sindene med ting som øret afskyr at høre. Således blev regeringen opskræmt, frygten greb herskeren, og adelens mistænksomhed blev vakt. Sindene blev foruroligede, sager blev bragt i uorden, sjæle blev forvirrede, smertens og sorgens lidenskab blev antændt i menneskenes bryst, De hellige Blade (i husstanden) var rystede og chokerede, deres øjne strømmede over med tårer, deres suk og jamren blev opløftet og deres hjerter brændte i dem, medens de begræd denne Din forurettede tjener, der var faldet som offer i hænderne på disse, sine slægtninge, nej sine fjender!

33 Herre! Du ser alle ting græde over mig, og mine slægtninge juble over mine pinsler. Ved Din herlighed, oh min Gud! Endog blandt mine fjender har nogen beklaget mine trængsler og min kvide, og af de misundelige har en del udgydt tårer på grund af mine bekymringer, min landsforvisning og mine lidelser. De gjorde dette fordi de ikke fandt andet i mig end kærlige følelser og omsorg og ikke var vidne til andet end venlighed og barmhjertighed. Da de så mig revet med i modgangens og ulykkens syndflod og endog stillet til skue som skydeskive for skæbnens pile, blev deres hjerter bevæget af medfølelse, de fik tårer i øjnene og de bevidnede og erklærede: - "Herren er vort vidne; intet andet har vi oplevet fra ham undtagen trofasthed, gavmildhed og den yderste medfølelse." Imidlertid blev pagtbryderne, ondskabens indvarslere, mere voldsomme i deres had, glædede sig da jeg blev offer for den mest alvorlige prøvelse, opbød alle deres kræfter imod mig og gjorde nar af mig over de hjerteskrærende hændelser omkring mig.

34 Jeg anråber Dig, oh Herre min Gud! Med min tunge og af hele mit hjerte til ikke at gengælde dem for deres grusomhed og deres forsyndelser, deres bedrageri og deres fortræd, for de er tåbelige og uværdige og ved ikke hvad de gør. De skelner ikke godt fra ondt, ej heller skelner de rigtigt fra forkert, eller retfærdighed fra uretfærdighed. De følger deres egne lyster og vandrer i de mest ufuldkomnes og tåbeliges fodspor iblandt

dem. Oh min Herre! Hav barmhjertighed med dem, skærm dem fra alle lidelser i disse vanskelige tider og giv at alle prøvelser og genvordigheder må blive denne Din tjeners lod, han som er faldet ned i dette mørke hul. Udvælg mig til hver en ulykke og gør mig til offer for alle Dine elskede. Oh Herre, Allershøjeste! Må min sjæl, mit liv, mit væsen, min ånd, mit alt blive ofret for dem. Oh Gud, min Gud! Ydmyg, bønligt bedende og næsegrus udstrakt trygler jeg dig med al min anråbelses glød om at tilgive hvem der end har såret mig, tilgiv ham der har deltaget i sammensværgelse imod mig og forsyndet sig imod mig, og bortvask deres misgerninger som har gjort uret imod mig. Forund dem Dine prægtige gaver, skænk dem glæde, befri dem for sorg, tilstå dem fred og velstand, giv dem Din velsignelse og overøds dem med Din gavmildhed. Du er Den Mægtige, Den Nådige, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående!

35 Oh højt elskede venner! Jeg er nu i meget stor fare og håbet om blot en times liv er tabt for mig. Jeg er derfor tvunget til at skrive disse linjer for Guds sags beskyttelse, til bevarelsen af Hans lov, til værn for Hans ord og sikkerhed for Hans lære. Ved Den Ældgamle Skønhed! Denne forurettede har på ingen måde båret og bærer heller ikke nag til nogen; han nærer ingen bitterhed mod nogen, og ytrer intet ord undtagen til verdens bedste. Min højeste forpligtelse tilskynder mig imidlertid af nødvendighed at beskytte og bevare Guds sag. Således tilråder jeg jer med den største sorg, idet jeg siger: Våg over Guds sag, beskyt Hans lov og nær den største frygt for splid. Dette er grundlaget for Bahás folks tro (må mit liv blive ofret for dem): "Hans Hellighed, Den Ophøjede (Báb), er manifestationen af Guds enhed og harmoni og forløberen for Den Ældgamle Skønhed. Hans Hellighed Abhá Skønheden (må mit liv blive et offer for Hans trofaste venner) er Guds højeste manifestation og daggryet for Hans mest guddommelige essens. Alle andre er Hans tjenere og adlyder Hans befaling. "Alle skal vende sig til Hans Helligste Bog, og alt som ikke er tydeligt optegnet deri, skal henvises til Det Universelle Retfærdighedens Hus. Det som denne institution vedtager, hvad enten det er enstemmigt eller ved flertalsbeslutning, det er sandelig sandheden og selve Guds formål. Hvem der end afviger derfra er i sandhed af dem der elsker uenighed, har vist ondsindethed og har vendt sig bort fra Pagtens Herre. Med dette Hus menes Det Universelle Retfærdighedens Hus, som skal vælges af alle lande, det vil sige fra de dele i Østen og Vesten, hvor de elskede findes, på den sædvanlige måde for valg i vestlige lande, såsom i England.

36 Det påhviler disse medlemmer (af Det Universelle Retfærdighedens Hus) at samles på et bestemt sted og drøfte alle de problemer, som har forårsaget strid, spørgsmål som er dunkle og sager som ikke er tydeligt optegnet i Bogen. Hvad de end beslutter, har den samme virkning som Teksten selv. Eftersom

Retfærdighedens Hus har magt til at vedtage love, der ikke er tydeligt optegnet i Bogen og angår dagligdags transaktioner, så har det også magt til at ophæve samme. Således vedtager Retfærdighedens Hus for eksempel i dag en bestemt lov og gennemfører den, og hundrede år senere, når omstændighederne har ændret sig radikalt og betingelserne er forandret, vil et andet Retfærdighedens Hus så have magten til, i overensstemmelse med tidens krav, at ændre denne lov. Dette kan det gøre fordi disse love ikke udgør nogen del af den guddommelige, eksplicitte tekst. Retfærdighedens Hus er både den der indfører og den der ophæver sine egne love.

37 Og nu, et af de højeste og mest fundamentale principper i Guds sag er at sky og undgå pagtbryderne fuldstændigt, for de vil aldeles ødelægge Guds sag, udslette hans lov og ikke tillægge alle anstrengelserne i fortiden nogen betydning. Oh venner! Det sømmer sig for jer med ømhed at genkalde jer Hans Hellighed, Den Ophøjedes prøvelser og vise jeres troskab mod Den Evigt Velsignede Skønhed. I skal opbyde den yderste bestræbelse for at ikke alle disse ulykker, prøvelser og lidelser, alt dette rene og hellige blod, som er blevet udgydt så rigeligt på Guds sti, må vise sig at være forgæves. I ved meget vel hvad oprørets centrum, Mírzá Muḥammad 'Alís hænder og hans fæller har bedrevet. Blandt hans gerninger er en af dem forvanskningen af Den hellige Tekst, som I alle er klar over, Herren være prisset, og vid at det er åbenbart, bevist og bekræftet af hans broder, Mírzá Badí'u'lláh vidnesbyrd, hvis tilståelse er skrevet af hans egen hånd, bærer hans segl og er trykt og bragt i omløb. Dette er blot en af hans misgerninger. Kan man forestille sig en mere alvorlig synd end den at gøre tilføjelser til Den Hellige Tekst? Nej, ved Herrens retsindighed! Hans overtrædelser er skrevet ned og optegnet i en pjece for sig. Gud give, I vil læse den.

38 Kort sagt, i henhold til den eksplicitte guddommelige tekst skal den mindste forseelse gøre denne mand til en falden skabning, og hvilken overtrædelse er alvorligere end at forsøge at ødelægge det guddommelige bygningsværk, bryde Pagten, fejle i Testamentet, forfalske Den hellige Tekst, så tvivlens sæd, bagvaske 'Abdu'l-Bahá, fremsætte påstande til hvilke Gud ikke har nedsendt nogen bemyndigelse, anrette fortræd og stræbe efter at udgyde selve 'Abdu'l-Bahás blod, og mange andre ting, som I alle er vel vidende om! Det er således åbenbart, at om denne mand får held til at bringe splittelse ind i Guds sag, vil han fuldstændig ødelægge og udslette den. Vogt jer for at komme denne mand nær, for at nærme sig ham er værre end at nærme sig ilden!

39 Nådige Gud! Efter at Mírzá Badí' u'lláh i egen hånd havde erklæret, at denne mand (Muḥammad 'Alí) havde brudt Pagten og havde bekendtgjort hans forfalskning af Den hellige Tekst, indså han at det at vende tilbage til den sande tro og vise troskab over for Pagten og Testamentet på ingen måde ville fremme hans selviske lyster. Han angrede og fortrød således det han havde gjort og forsøgte i hemmelighed at indsamle sine trykte tilståelser, konspirerede hemmeligt med oprørets centrum mod mig og informerede ham dagligt om alle hændelser i min husstand. Han har endog taget en ledende rolle i de ondsindede gerninger, som er blevet begået i den senere tid. Lovet være Gud, at sagerne genvandt deres tidligere stabilitet og de elskede opnåede delvis fred. Men lige siden den dag hvor han igen trådte ind i vores midte, er han på ny begyndt at så det smertelige oprørs sæd. Nogle af hans rænkespil og intriger vil blive optegnet i en separat pjece.

40 Mit formål er imidlertid at vise, at det påhviler vennerne som står fast på Pagtens og Testamentets grund altid at være årvågne at ikke, efter at denne forurettede er gået bort, denne vagtsomme og aktive skadevolder skal skabe splittelse, hemmeligt så tvivlens og oprørets sæd og fuldstændig udrydde Guds sag. Sky hans selskab tusind gange. Tag jer i agt og vær på vagt. Iagttag og undersøg, om nogen åbent eller i hemmelighed har den mindste forbindelse til ham, så kast ham ud fra jeres midte, for han vil afgjort skabe splittelse og fortræd.

41 Oh I Herrens elskede! Bestræb jer af hele jeres hjerte på at skærme Guds sag mod de uoprigtigets stormløb, for sjæle som disse får de hæderlige til at blive uhæderlige og alle godgørende anstrengelser til at frembringe de modsatte resultater.

42 Oh Gud, min Gud! Jeg påkalder Dig, Dine profeter og Dine budbringere, Dine helgener og Dine hellige som vidner på, at jeg på afgørende måde har bekendtgjort Dine beviser for Dine elskede og klart fremsat alle ting for dem, at de må vogte over Din tro, bevogte Din lige vej og beskytte Din strålende lov. Du er i sandhed Den Alvidende, Den Alvise!

[TREDJE DEL]

Han er Vidnet, Den Alfyldestgørende

43 OH MIN GUD! Min elskede, mit hjertes begær! Du ved, Du ser det som er overgået denne Din tjener, som har ydmyget sig ved Din dør, og Du kender til de synder der er blevet begået imod ham af ondskabens folk, de som har brudt Din Pagt og vendt ryggen til Dit Testamente. Om dagen plagede de mig med hadets pile og ved nattetide konspirerede de hemmeligt om at skade mig. Ved morgengry begik de det som Den Himmelske Forsamling begræd, og ved aftenstide trak de tyranniets sværd af skeden mod mig og slyngede i overværelse af de ugudelige deres bagvaskelses kastepile mod mig. På trods af deres misgerninger, var denne Din tjener tålmodig og udholdt enhver lidelse og prøvelse fra deres hænder, selv om han ved Din magt og styrke kunne have tilintetgjort deres ord, kvalt deres ild og standset deres oprørskhed.

44 Du ser, oh min Gud! hvordan mine langvarige lidelser, min overbærenhed og tavshed har øget deres grusomhed, deres arrogance og deres hovmod. Ved Din herlighed, oh Elskede! De har ikke troet på Dig og har gjort oprør imod Dig på en sådan måde, at de ikke efterlod mig et øjeblik ro og hvile til, at jeg kunne rejse mig som det er sømmeligt og anstændigt for at ophøje Dit ord blandt menneskeheden, og for at kunne tjene ved Din Helligheds Tærskel med et hjerte der flyder over af glæden fra Abhá Rigets beboere.

45 Herre! Mit smertens bæger flyder over, og fra alle sider hagler heftige slag ned over mig. Lidelsens kastepile har nået mig, og sorgens pile har regnet ned over mig. Derfor overvældede modgangen mig og min styrke blev, på grund af fjendernes stormløb, til svaghed i mit indre, medens jeg stod alene og forladt midt i mine sorger. Herre! Vær mig nådig, løft mig op til Dig og lad mig drikke af martyriets kalk, for den vide verden med al dens umådelighed kan ikke længere rumme mig.

46 Du er sandelig Den Barmhjertige, Den Medfølende, Den Nådige, Den Algavmilde!

47 Oh I de sande, de oprigtige, de trofaste venner af denne forurettede! Alle ved det og er klar over hvilke ulykker og lidelser der er overgået denne forurettede, denne fange, i hænderne på dem som brød Pagten på den tid hvor hans hjerte, efter Verdens Morgenstjernes nedgang, var fortæret af flammen i hans smertelige tab.

48 Da lancerede Guds fjender, der drog fordel af Sandhedens Sols bortgang, pludselig deres angreb af al magt i alle egne af jorden; på et sådant tidspunkt og midt i så stor en ulykke rejste pagtbryderne sig med den største grusomhed, opsatte på fortræd og på at vække fjendskabets ånd. Hvert øjeblik begik de en misgerning og satte sig i bevægelse for at så sæden til et bittert oprør og ødelægge Pagtens bygningsværk. Men denne forurettede, denne fange, gjorde sit yderste for at skjule og tilsløre deres handlinger, i håb om at de ville fortryde og angre. Hans langmodighed og hans overbærenhed med disse onde gerninger gjorde imidlertid de oprørske stadig mere hovmodige og dristige; indtil de gennem pjecer, skrevet med deres egne hænder, såede tvivlens sæd, trykte disse pjecer og udbredte dem vidt og bredt i verden, idet de troede at sådanne tåbelige gerninger ville tilintetgøre Pagten og Testamentet.

49 Derpå rejste Herrens elskede sig, og inspireret af den største tillidsfuldhed og standhaftighed, og hjulpet af Gudsrigets magt, af guddommelig styrke, af himmelsk nåde, af den usvigelige støtte og himmelske gavmildhed modsagde de Pagtens fjender i næsten halvfjerds traktater og understøttet af afgørende beviser, umiskendelige vidnesbyrd og klare tekster fra de hellige skrifter, tilbageviste de deres tvetydige skriftruller og skadeforvoldende pjecer. Oprørets centrum blev således gjort til skamme af sin egen snuheit, hjem søgt af Guds vrede, nedsunket i fornedrelse og vanære, der skal vare til dommedag. Ussel og elendig er den forfatning som mennesker der begår onde gerninger befinder sig i, de som er i vildrede.

50 Og efterhånden som de tabte deres sag, og deres anstrengelser mod Guds elskede blev tiltagende håbløse, og de så Hans Testamentes banner vaje i alle egne og blev vidner til Den Barmhjertiges Pagts magt, blussede misundelses flamme så voldsomt op i dem, at det er umuligt at berette herom. Med den største energi, anstrengelse, bitterhed og fjendskab fulgte de en anden plan, gik ad en anden vej, udtænkte en anden plan: den at antænde oprørets flamme i hjertet af selve regeringen, og således lade denne forurettede, denne fange, fremstå som en stridens ophav, fjendtlig over for regeringen og en der hader og bekæmper Kronen. Måske vil 'Abdu'l-Bahá blive slået ihjel og hans navn gå til grunde, hvorved en arena kan blive åbnet for Pagtens fjender, hvor de kan rykke frem og spore deres stridshest, påføre alle et alvorligt tab og undergrave

selve Guds sags bygningsværks fundament. For så frygtelig er disse falske menneskers adfærd og opførsel, at de er blevet ligesom en økse der hugger mod selve roden af Det Velsignede Træ. Om de fik lov til at fortsætte, ville de på blot nogle få dage udslette Guds sag, Hans ord og sig selv.

51 Derfor skal Herrens elskede fuldstændig undgå dem, undvige dem, forpurre deres intriger og onde hvisken, bevogte Guds lov og Hans religion, engagere hver og en i at sprede Guds søde dufte vidt og bredt og efter bedste evne kundgøre Hans lære.

52 Når nogen eller noget møde bliver en hindring for udbredelsen af troens lys, skal de elskede rådgive dem og sige: "Af alle Guds gaver er den største undervisningens gave. Den drager Guds nåde til os og er vores første forpligtelse. Hvordan kan vi berøve os selv sådan en gave? Nej, vores liv, vores ejendele, vores bekvemmelighed, vores hvile, vi ofrer dem alle som et offer for Abhá Skønheden og underviser i Guds sag." Men forsigtighed og klogskab skal overholdes ligesom det står optegnet i Bogen. Sløret må på ingen måde pludseligt sønderrives. Herlighedernes Herlighed hvile på jer.

53 Oh I 'Abdu'l-Bahás trofaste elskede! Det påhviler jer at drage den største omsorg for Shoghi Effendi, kvisten som er skudt ud fra og er frugten frembragt af de to indviede og guddommelige lotustræer, at ingen fortvivlelsens og sorgens støv skal plette hans strålende væsen, at han dag for dag må vokse sig større i glæde, i munterhed og åndelighed og må vokse til at blive som et frugtbart træ.

54 For han er, efter 'Abdu'l-Bahá, Guds sags Beskytter, og Afnán, Sagens Hænder (søjler) og Herrens elskede skal adlyde ham og vende sig til ham. Den som ikke adlyder ham, har ikke adlydt Gud; den som vender sig bort fra ham, har vendt sig bort fra Gud, og den som fornægter ham, har fornægtet Den Ene Sande. Vogt jer, at ingen fortolker disse ord falskt, og ligesom dem der har brudt Pagten efter Bortgangen (Bahá'u'lláhs) fremsætter et påskud, hæver oprørets banner, bliver genstridige og åbner døren på vid gab for falsk fortolkning. Ingen har fået retten til at fremsætte sin egen opfattelse eller udtrykke sin særlige overbevisning. Alle skal søge vejledning og vende sig til Sagens Midtpunkt og Retfærdighedens Hus. Og den der vender sig til noget andet tager sandelig frygtelig fejl.

55 Herlighedernes Herlighed hvile på jer!